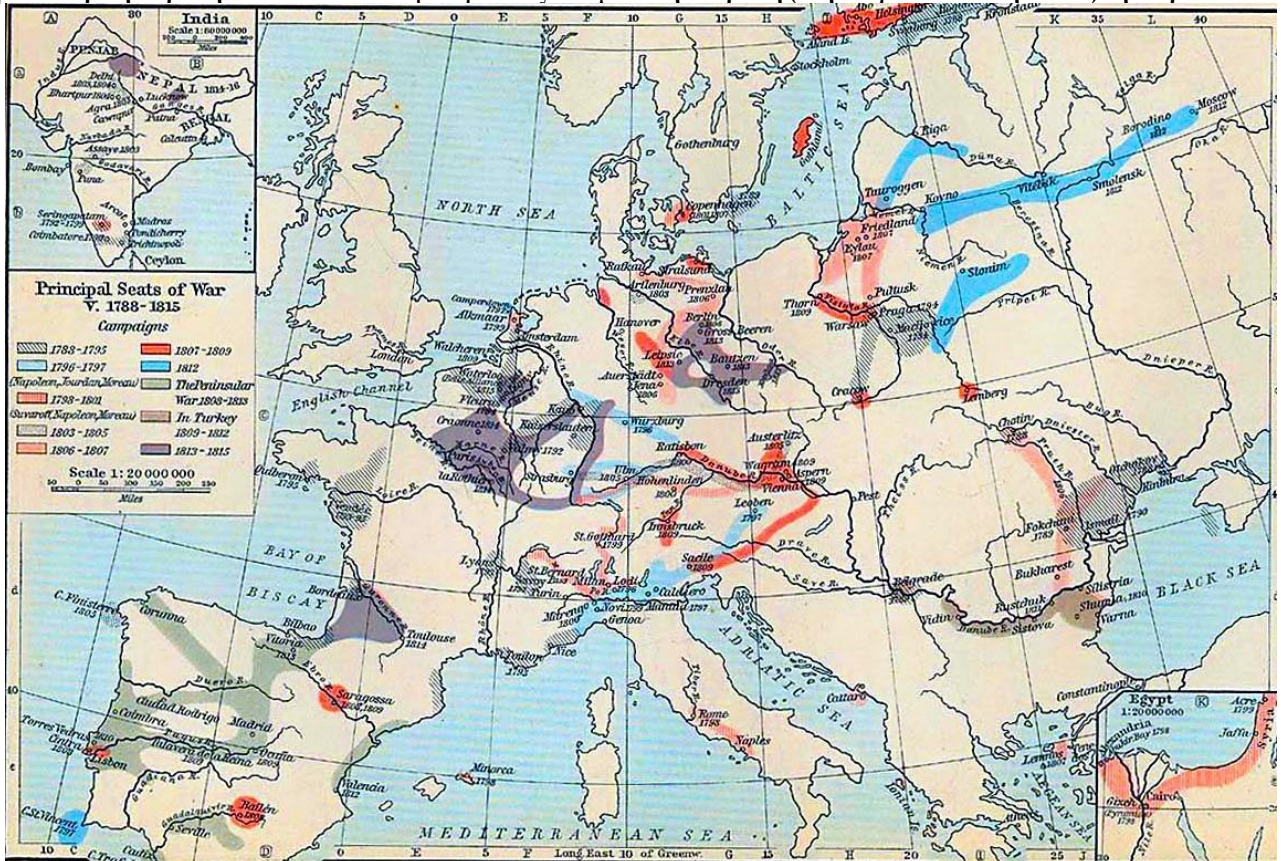

[X. 1] Η Κεντρική Ευρώπη το 1786.

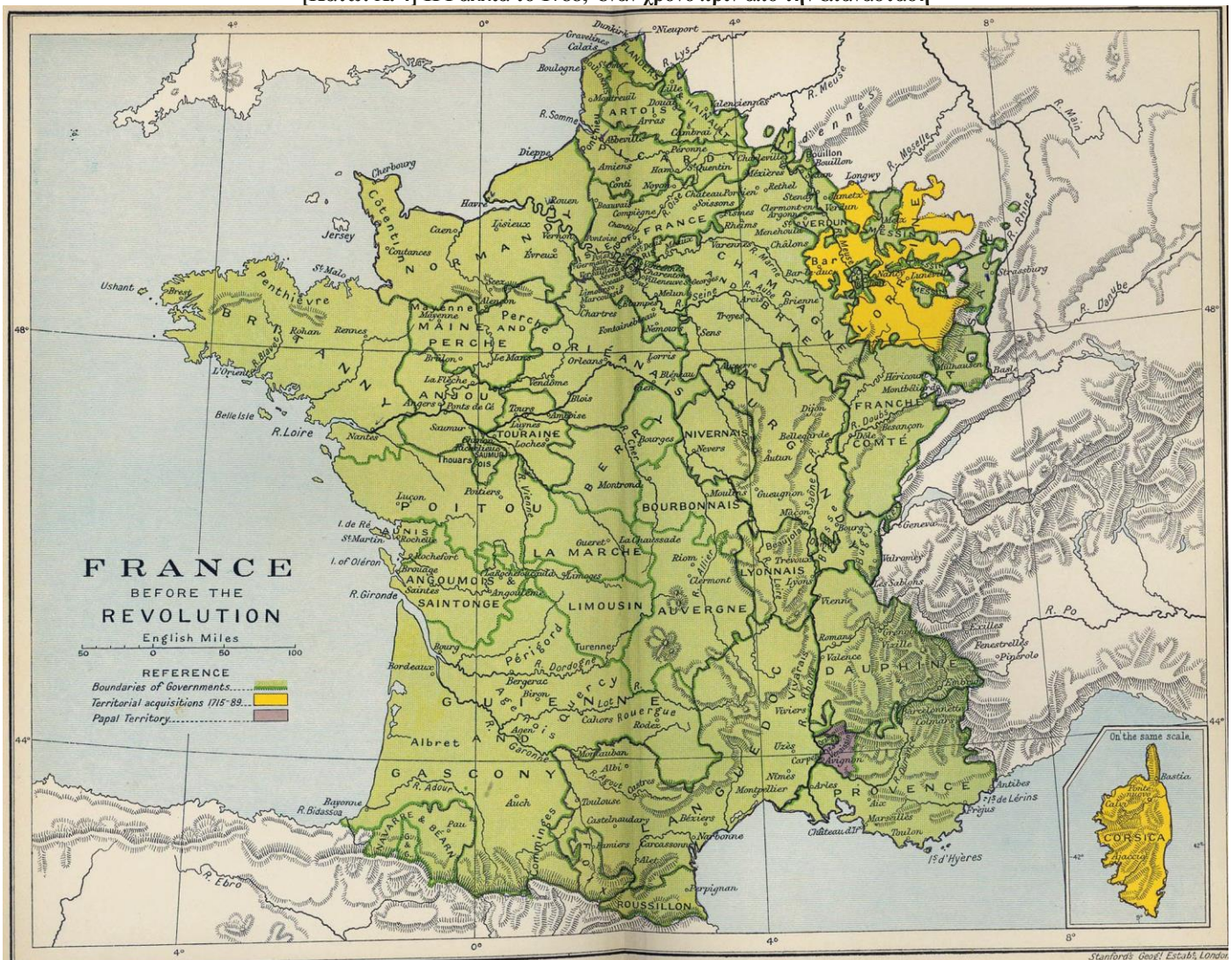
[X. 2] Εστίες πολέμου στην Ευρώπη (στην Αίγυπτο και στην Ινδία) την περίοδο 1788-1815

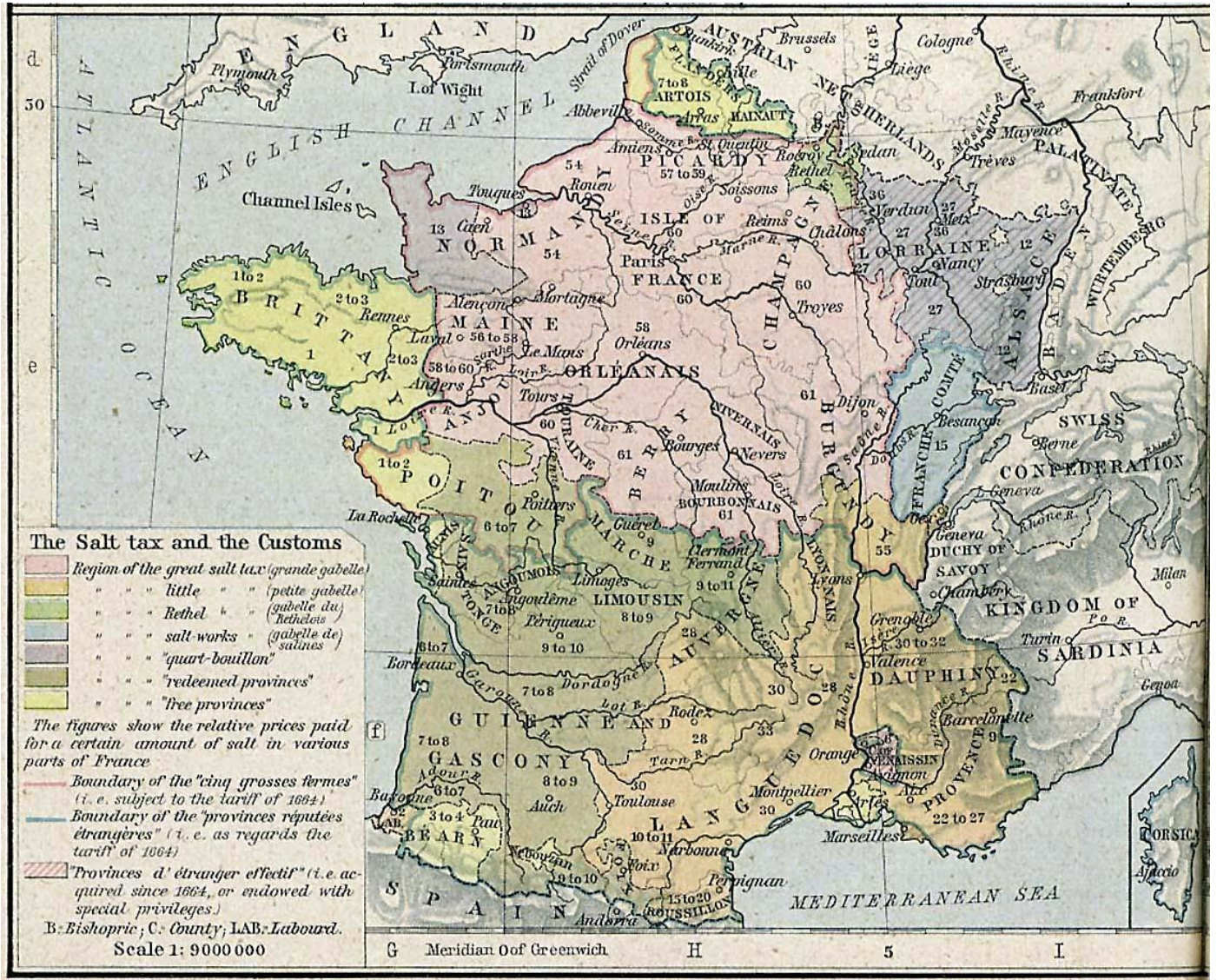

[Κάτω: X. 4] Η Γαλλία το 1788, έναν χρόνο πριν από την επανάσταση

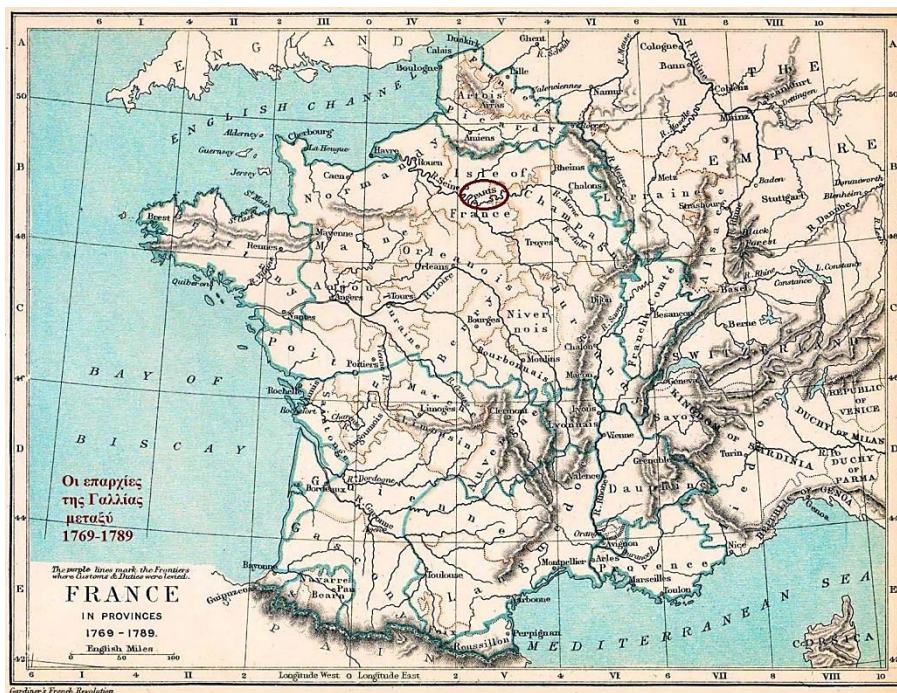

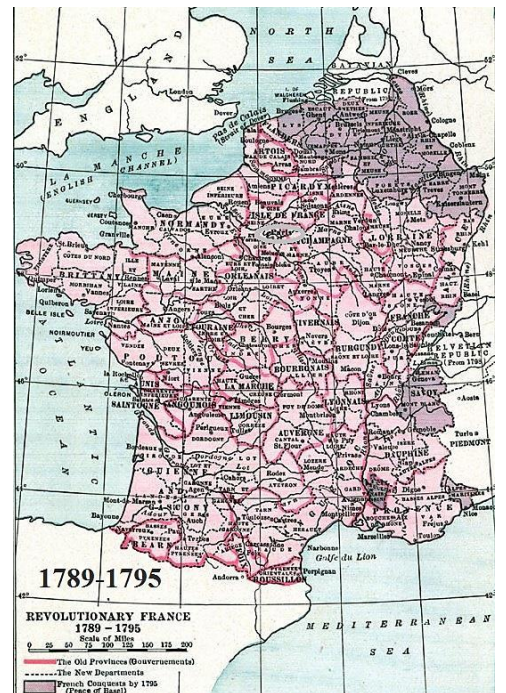
[X. 5] Η διαφορετική φορολόγηση του αλατιού και τα τελωνεία κατά περιοχές στην Γαλλία του 18ου αιώνα

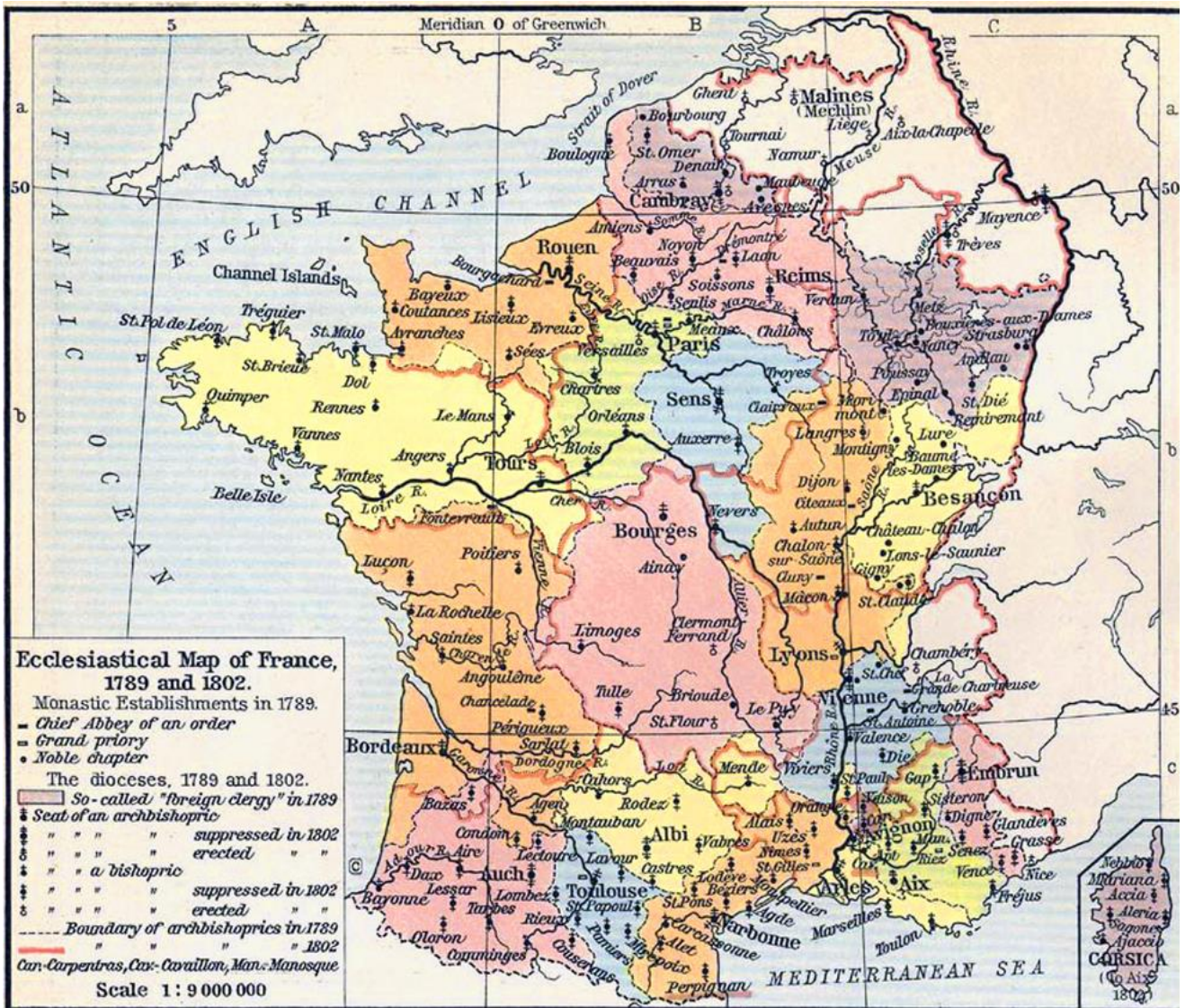
[X. 6] Η επαρχιακή διαίρεση της Γαλλίας την περίοδο 1769-1789

[X. 7] Η επαρχιακή διαίρεση της Γαλλίας τον καιρό της Επανάστασης

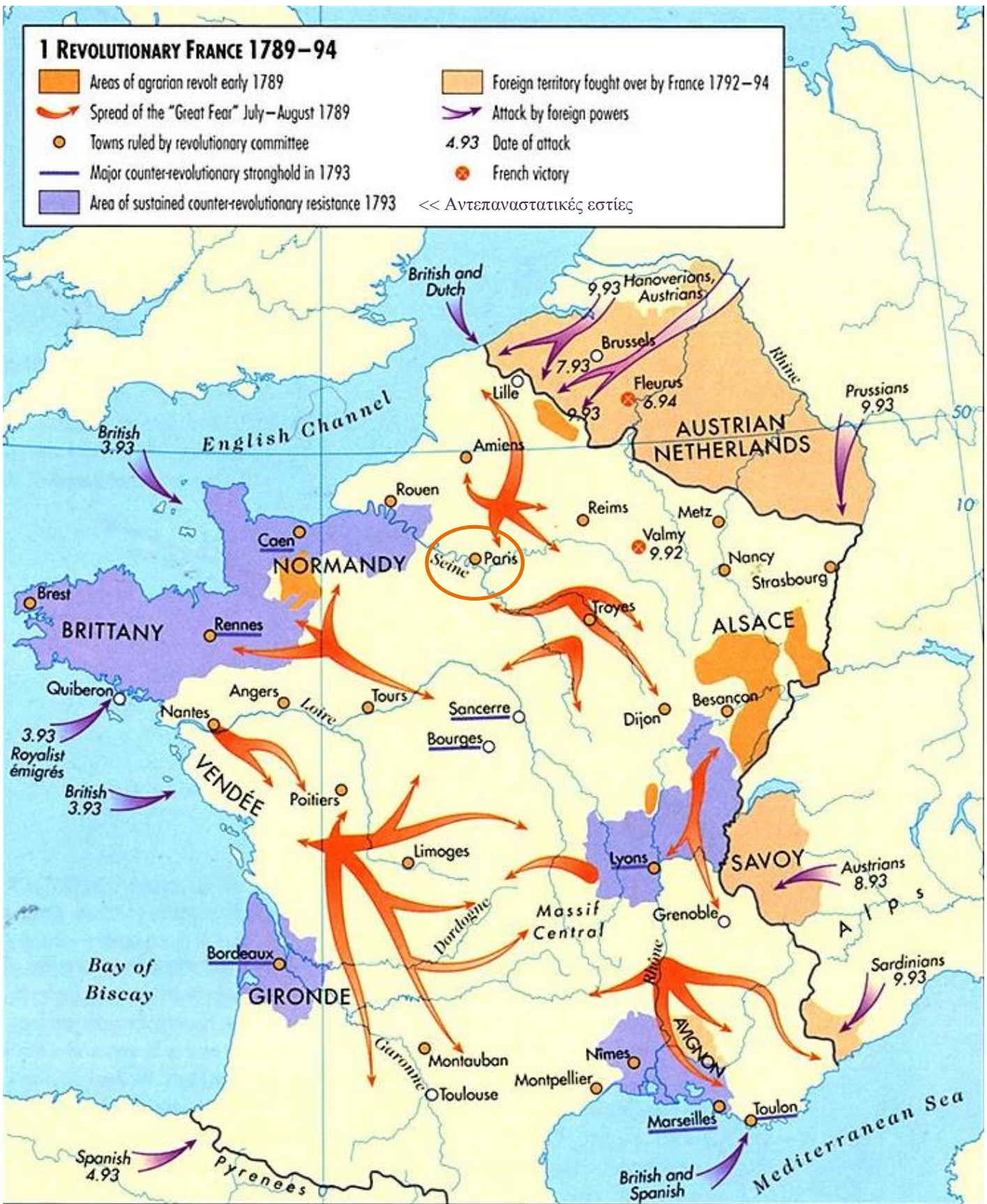

[X. 8] Η εκκλησιαστική διοίκηση της Γαλλίας μεταξύ 1789-1802

[X. 9] Οι κατακτήσεις της επαναστατημένης Γαλλίας, 1789-1797

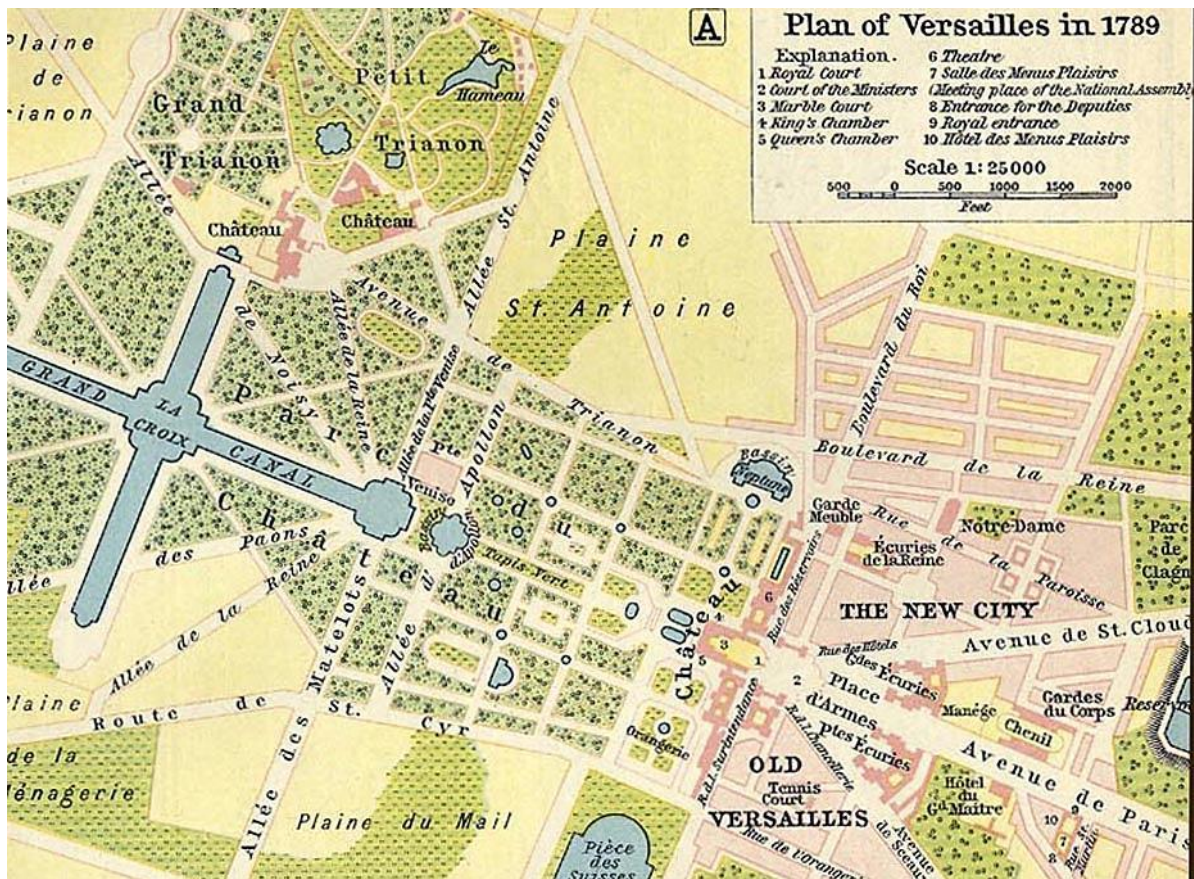

[X. 10]

ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΣ

Οι Βερσαλλίες ήταν ένα βασιλικό κληρονομημένο περίπτερο του Λουδοβίκου ΙΓ΄ στην παρισινή ύπαιθρο. Ο γιός του, ο Λουδοβίκος ΙΔ΄, το επέξευε το 1682, το μετέβαλε σε κεντρικό βασιλικό παλάτι και εγκατέστησε εδώ την αυλή και την κυβέρνησή του. Οι διάδοχοί τους συνέχισαν να διακοσμούν το οικοδόμημα μέχρι την έναρξη της Γαλλικής Επανάστασης. Το παλάτι έχει 2.300 δωμάτια και καλύπτει εμβαδόν 63.154 τετρ. μέτρων. Ένα τμήμα του παλατιού, φορτωμένο με μεγάλους ιστορικούς πίνακες, είναι αφιερωμένο στις Σταυροφορίες. Μία από τις πολυτελέστερες αίθουσες υποδοχής είναι η αίθουσα των κατόπτρων (φωτ). Το μήκος της είναι 73 μέτρα.

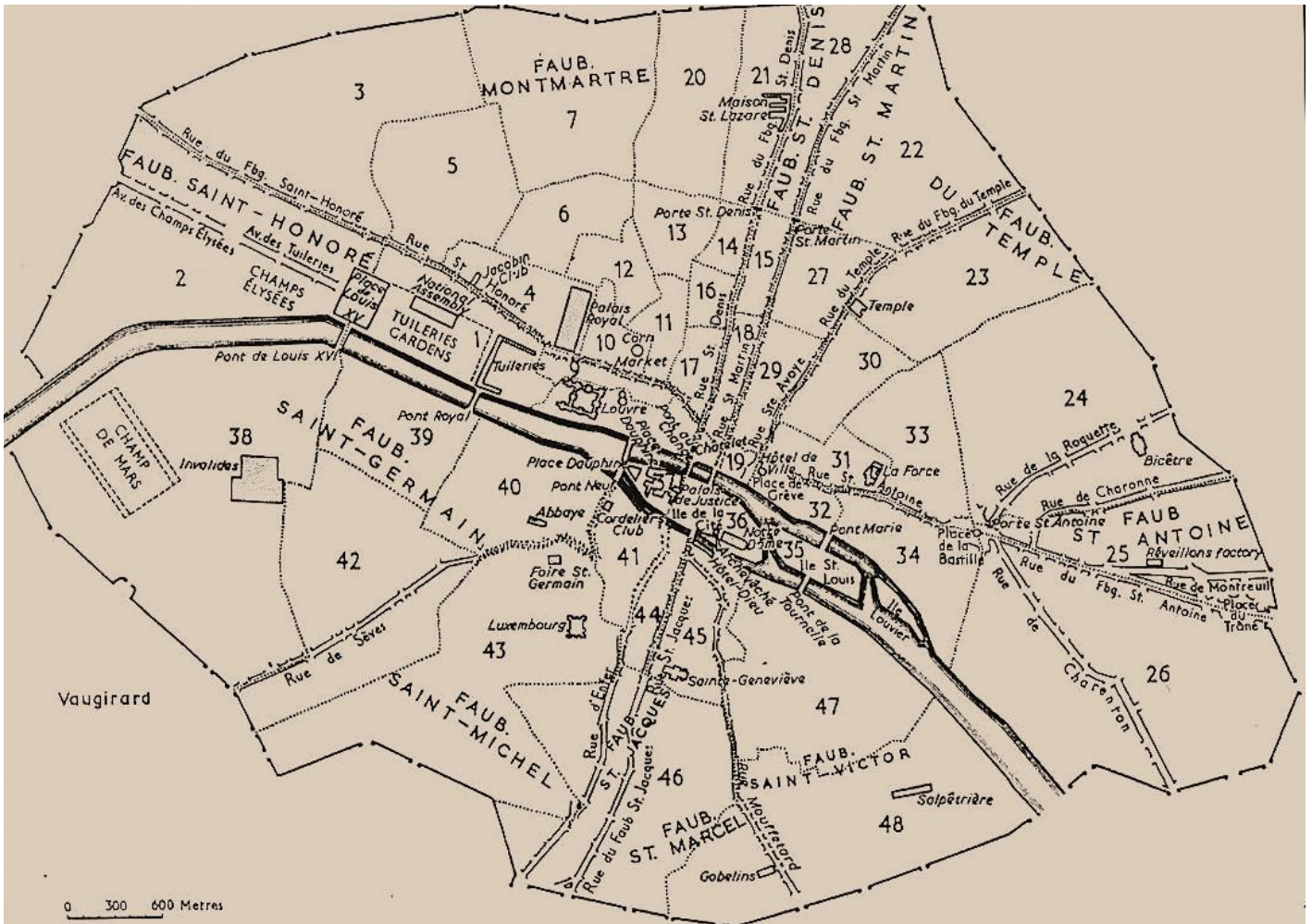

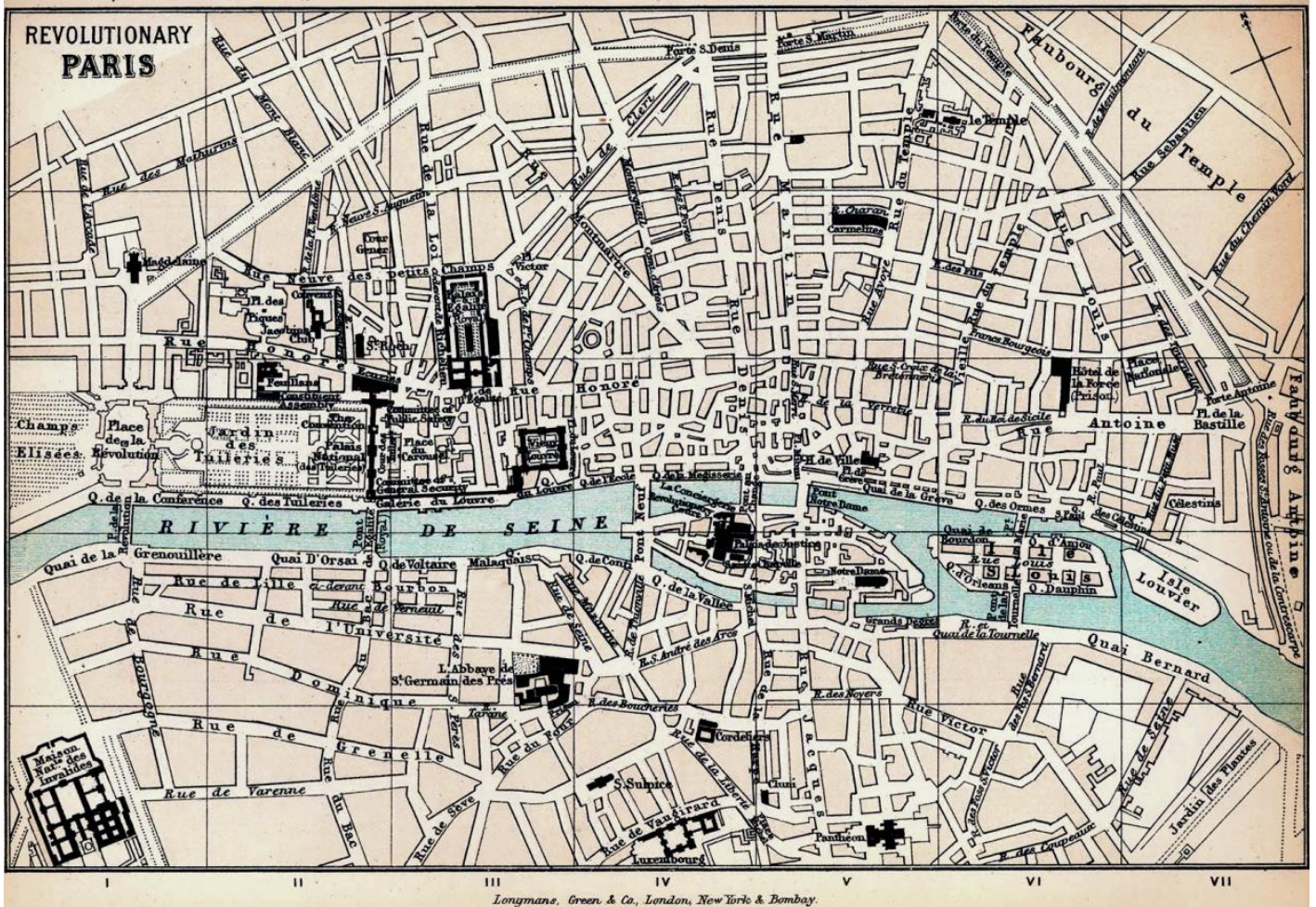
[X. 13] ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟ ΠΑΡΙΣΙ ΤΟΥ 1789

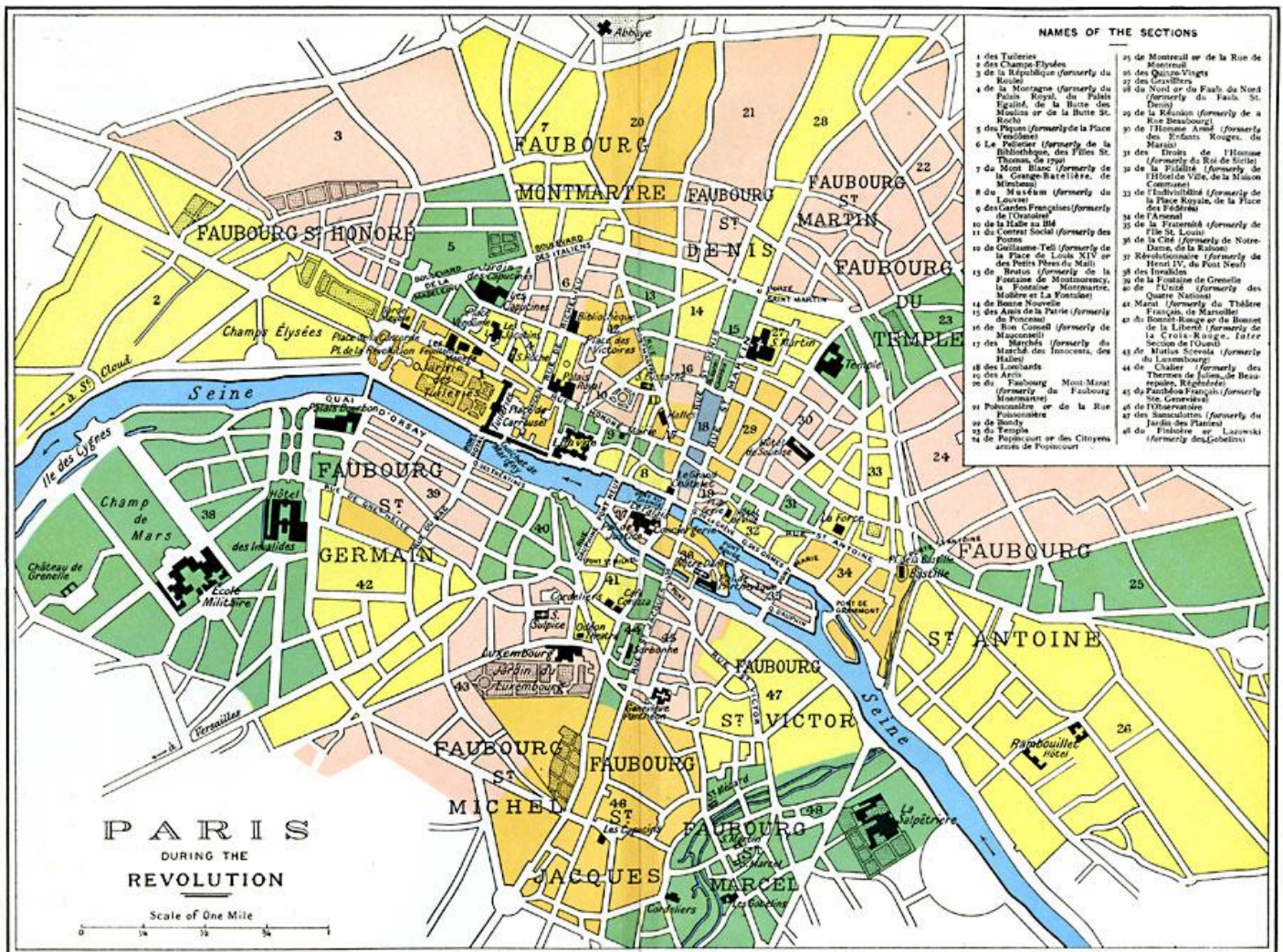

[X. 15]

[X. 16] Τις παραμονές της Επανάστασης, το Παρίσι, πρωτεύουσα του Βασιλείου της Γαλλίας και η μεγαλύτερη πόλη του, είχε μόνιμο πληθυσμό 600.000-650.000. Μεταξύ των κατοίκων ήταν και αρκετοί που είχαν έρθει από την ευρύτερη περιοχή ή και από τον Βορρά της Γαλλίας. Ο Λουδοβίκος ΙΔ', που εγκαταστάθηκε μόνιμα στις Βερσαλλίες, εκπόνησε το 1701 πρόγραμμα μεγάλων πολεοδομικών ανακατατάξεων. Κατεδαφίστηκε το μεσαιωνικό τείχος (το οποίο φαίνεται στον χάρτη 12 του 1657), διανοίχτηκαν βουλεβάρτα και δρόμοι, που σκέπασαν μεγάλο μέρος της τάφρου, διαμορφώθηκαν πλατείες (όπως η Place Vendome), ενσωματώθηκαν τα προάστια (faubourgs) στο αστικό κέντρο κλπ. Το Παρίσι δεν θύμιζε πια τη μεσαιωνική πολιτεία –παρά τα πολλά αστικά μοναστήριά του και τις άμπωλλες φρουριακές φυλακές του.

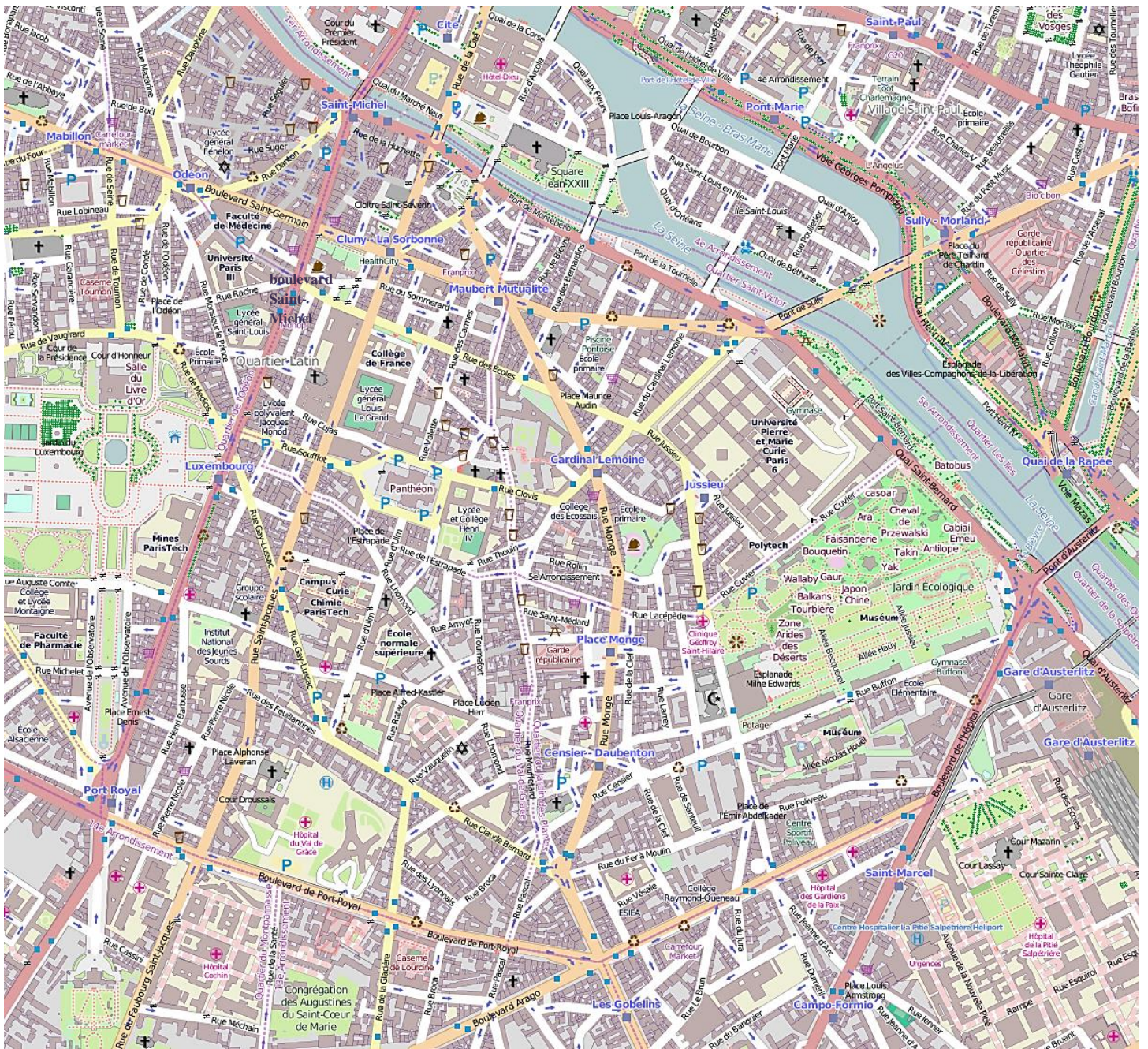
Ένα μέρος του κτισμάτου καταστράφηκε στην διάρκεια της Επανάστασης. Ορισμένα ανοικοδομήθηκαν αργότερα, άλλα δεν ξαναχτίστηκαν ποτέ. Πάντως, οι περισσότεροι από τους κύριους οδικούς άξονες διανοίχθηκαν ή επεκτάθηκαν μεταξύ 1845 και 1870-80, με αποτέλεσμα να αλλάξει η όψη του επαναστατικού Παρισιού. Η γνωστότερη από τις μεγάλες λεωφόρους, που επεκτεινόταν και διαμορφωνόταν συνεχώς μέχρι να αποκτήσει την σημερινή της όψη, είναι η λεωφόρος των Ιλισίων Πεδίων (avenue des Champs-Élysées) στην Δεξιά όχθη. Στην Αριστερή όχθη, η διάνοιξη του βουλεβάρτου Σαιν Μισέλ (boulevard Saint-Michel) επέφερε σημαντικές αλλαγές στην όψη του βου Διαμερίσματος (δες χάρτη 17).

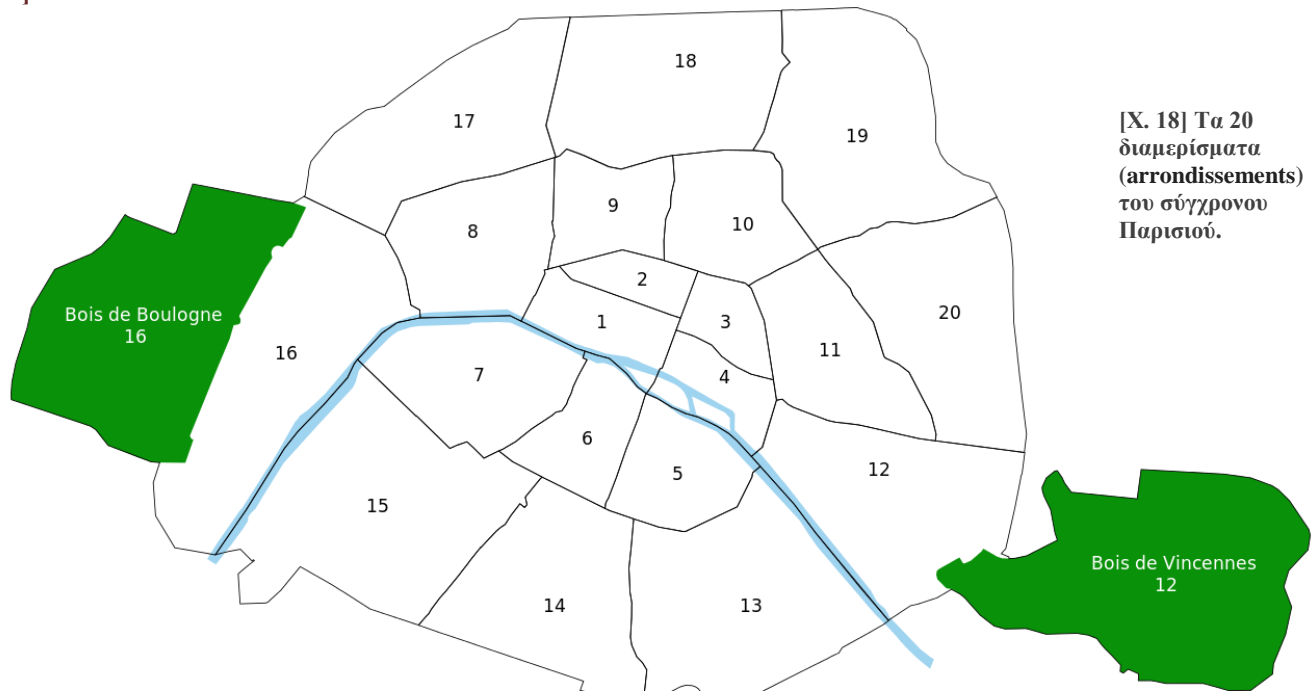
Τα Ιλισία Πεδία στα μέσα του 19ου αιώνα. Λιθογραφία του Félix Benoist (1818-1896).

Ορισμένα από τα πλαινά κτίσματα κατεδαφίστηκαν το 1859.

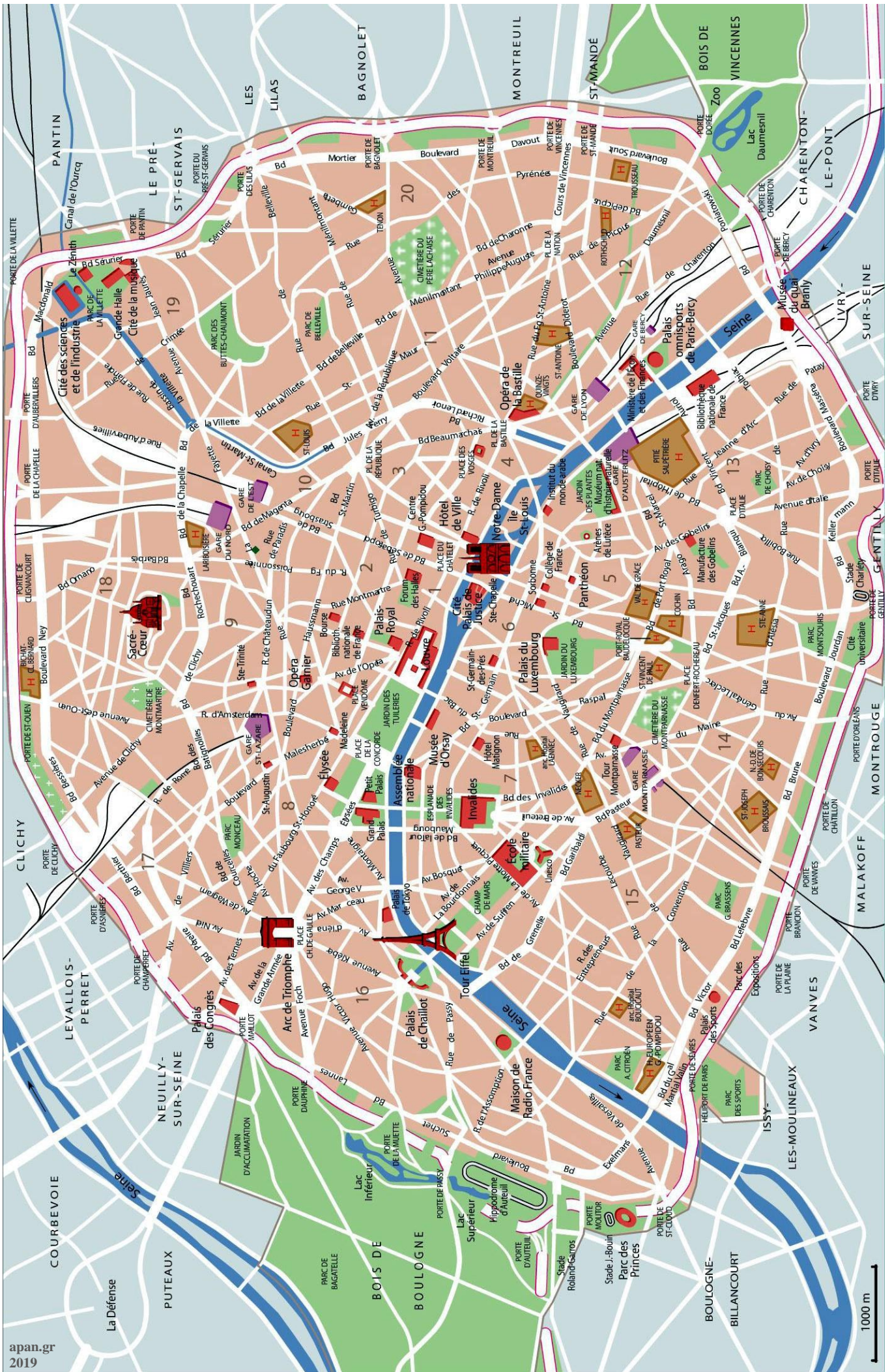

[X. 17]

[X. 18] Τα 20 διαμερίσματα (arrondissements) του σύγχρονου Παρισιού.

apan.gr
2019